

[Niels Westerby.]

bøje hovedet i skam over, at vi taler så meget om skattereform og kommer med en så nødtørfvig udskrivningslov, som vil give folk et skattechok til sommer.

Holger Eriksen: Jeg kan ikke tiltræde ændringsforslag nr. 2 om forhøjelse af bundgrænsen for formueskatten fra 150.000 til 200.000 kr. Jeg indrømmer, at faldet i kroneværdien må medføre en tilsvarende stigning i det skattefrie beløb. Det er også af den grund, at jeg ikke kan stemme for det ærede medlem hr. Aksel Larsens ændringsforslag om at blive stående ved den samme bundgrænse, som man havde tidligere, men ændringsforslag nr. 2 går jo langt ud over en sådan naturlig regulering. Når der er tale om skattens størrelse, må man jo også erindre, at det beløb, man skal betale, har fået en tilsvarende lavere realværdi, end det havde tidligere.

Man har sagt; at ændringen skyldes den højere ejendomsværdi ved den 13. alm. vurdering; men hvorfor skal en sådan ændring i ejendomsværdierne komme dem til gode, hvis formuer ikke er anbragt i ejendomme? Der er jo dog et ikke ringe antal, som har deres formuer anbragt på anden måde. Rent bortset derfra synes jeg ikke, at der er noget faretruende i, at en mand, hvis ejendom er steget i vurdering og dermed også i værdi fra 150.000 til 200.000 kr., skulle komme til at betale 500 kr. mere årlig i formueskat. Hvis der er tale om et enfamilieshus, er vedkommende jo i forvejen stærkt favoriseret, og hvis der er tale om en udlejningsejendom, ja, så får han jo rigelig dækning gennem det huslejeforlig, der er blevet indgået i det høje ting. I hvert fald er det umuligt for mig at se det retfærdige i, at en mand, der forrige år havde en formue på 500.000 kr. og for indeværende eller for sidste år har haft nøjagtig den samme formue, nu skal slippe med 500 kr. mindre i formueskat, end han måtte betale i fjor. Jeg er ikke helt sikker på, at det netop er dem, der har formuer på 500.000 kr., man bør nedsætte skatterne for. Naturligvis kan man dække provenutabet ind gennem indirekte skatter, der vender den tunge ende nedad, men derved forstærker man jo tendensen til at flytte skattebyrden

fra den arbejdsfri indtægt over på den arbejdsskabte indtægt.

Jeg må derfor gå imod dette ændringsforslag, men naturligvis ikke imod lovforslaget i almindelighed; en udskrivningslov skal vi jo nu engang have.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Hr. Foged og hr. Haunstrup Clemmensen har spurgt om indkomsterne i 1965, og jeg tror også, hr. Aksel Larsen spurgte: hvordan bliver provenuet af indkomstskatterne? Har vi tal, der måske kan godtgøre, at indkomstskatterne giver mere, end man har regnet med? Jeg har redegjort for det i udvalget og kan godt gentage her: der er ikke tal, som viser, at indkomstskatterne vil give mere end det, der er skønnet i finanslovforslaget. Det betyder ikke, at der ikke foreligger nogle tal. Det betyder, at de tal, vi har indhentet stikprøvevis i den senere tid, ikke viser nogen ændring i forhold til den 13 pct.s indkomststigning, man regnede med, da man udarbejdede skønnet til finanslovforslaget. Og som jeg yderligere har oplyst i udvalget, skønner vi i øjeblikket, at forbrugsafgifterne formentlig giver noget mindre end det, der er opført på finansloven. I øvrigt vil jeg gentage, hvad jeg sagde til udvalget, at man ikke kan anlægge en for snæver betragtning på finanslovforslagets tal; der må være plads for en afvigelse fra de skøn, der foretages. Jeg skal ikke sige hvor stor en afvigelse, men 100-200 mill. kr. kan vel ikke være for meget på et budget, der ligger oppe på de 16-17 milliarder kr. Det må der være, der er ingen mennesker, der kan skønne mere nøjagtigt. Vi ved altså ikke, om det går til den ene side eller til den anden side, og kan ikke i øjeblikket regne med andre tal.

Hvad formueskatten angår, er det klart, at når regeringen har foreslået 150.000 kr. som bundgrænse, er vi ikke vildt begejstrede for at skulle være med til at gennemføre en bundgrænse på 200.000 kr., men det er altså led i det forlig, der er sluttet om disse ting, og nogen voldsom dårlig samvittighed har jeg ikke ved at gå med til denne forhøjelse. Jeg har kigget efter og set, at i 1939-40 var den skattefrie bundgrænse 20.000 kr. Dengang kunne man bygge et ganske pænt parcelhus for 20.000 kr. Det